

Publicerad 2014-08-14 20:42 av enjolive

Luleå Luleå Luleå

genom Örnäset, planlös väntan,
mina sista cigaretter är sålda
för tio kronor styck.
mitt ostämnda piano är kastat
från kajen vid Norra Hamn
min kropp, fastkedjad, följde med.

vem drog mig upp så kedjan sprack?
det vet jag inte, jag var full
jag kramade vattnet ur min behå
framför ögonen på honom.
ur hans mun växte maskrosor,
jag blåste på den och gick.

två timmar i Luleå
två år för tidigt eller för sent
jag måste vänta på bussen med två killar
nu badar jag naken och de tittar på.
de frågar: hur är det i Stokkolm.

det är förfärligt i Stokkolm, säger jag
där finns ingen buss att vänta på
så folk där tror att de är så speciella.
här vet vi att vi bara väntar på bussen
vi väntar på morgonen tillsammans.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren enjolive med Poeter.se id #27998 innehar upphovsrätten